

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., zastúpeného, advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **J. T., nar. X., bytom L., o vymoženie pohľadávky 971,44 € s príslušenstvom**, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. R. K. so sídlom E., Z. pod sp. zn. EX 10646/2010, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. novembra 2012, č. k. 13CoE/256/2012-41, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 04. 06. 2012, č. k. 2Er/427/2010-18 exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. trovy exekúcie vo výške 39,83 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Z odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa vyplýva, že exekučné konanie je vedené na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri S., a. s, so sídlom K., sp. zn. SR 22336/09 zo dňa 12. 01. 2010. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe Zmluvy o úvere č. 6030940, uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 04. 03. 2009. Súd prvého stupňa tento zmluvný vzťah posúdil ako vzťah spotrebiteľský aplikujúc ustanovenia § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“) a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov.

Súd prvého stupňa konštatoval, že rozhodcovská doložka v zmluve o úvere, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul nie je dojednaná individuálne, čo zjavne vyplýva z jej zaradenia do Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako súčasti formulárovej zmluvy. Preto súdu prvého stupňa uzavrel, že rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je od počiatku neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 4 OZ. Rozhodcovské konanie, výsledkom ktorého bol exekučný titul sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán a rozhodcovský rozsudok, ktorý bol v konaní vydaný, nemôže byť riadnym exekučným titulom na vykonanie exekúcie vzhľadom na jeho nevykonateľnosť. O trovách exekúcie rozhodol súd prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 05. 11. 2012, č. k. 13CoE/256/2012-41 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd v napadnutom uznesení uviedol, že vzťah Exekučného poriadku a Občianskeho súdneho poriadku je vzťahom špeciálneho právneho predpisu k predpisu všeobecnému. Otázky upravené v Exekučnom poriadku nemožno posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (§ 251 ods. 4 O. s. p.). Exekučný poriadok vylučuje použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktoré umožňujú súdu za určitých okolností konanie prerušiť. Exekučné konanie je možné prerušiť, iba ak to výslovne ustanovuje právny predpis (napr. Zákon o konkurze a vyrovnaní). Dôvodom je tá skutočnosť, že účel, ktorý sa v základnom konaní sleduje prerušením konania, je možné v exekučnom konaní dosiahnuť odkladom exekúcie podľa § 56 Exekučného poriadku. Odvolací súd zdôraznil, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že rozhodnutie o predložení prejudiciálnej otázky je vecou výlučnej kompetencie vnútroštátneho súdu po zistení, že pre vydanie jeho rozhodnutia je potrebné rozhodnúť o výklade práva Únie. Odvolací súd nepovažoval v danom prípade oprávneným predložené prejudiciálne otázky za právne relevantné vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, preto podľa odvolacieho súdu nie je daný dôvod na ich predloženie Súdnemu dvoru EU. Odvolací súd zdôraznil, že súd prvého stupňa mal rozhodcovskú doložku, od ktorej rozhodcovský súd odvodzuje svoju právomoc konať a rozhodnúť vo veci, posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá je od počiatku neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Pochybenie súdu prvého stupňa pri aplikácii právnej normy ustanovenia § 53

Občianskeho zákonníka, nemá podľa odvolacieho súdu zásadný vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, pretože znenie ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného od 01. 01. 2008, s textom znenia ust. § 53 ods. 4 účinného do 31. 12. 2007, je zhodné a stanovuje: „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd oprávneným podaný návrh na prerušenie konania z dôvodu predloženia prejudiciálnej otázky na rozhodnutie Súdneho dvoru EÚ v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. zamietol.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností

vyvodit', že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. augusta 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová